

Bemærkninger til lovforslaget.

I det af statens forligsmand den 18. maj 1954 fremsatte mæglingsforslag til fornyelse af de mellem arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne indenfor landbrug og hermed beslægtede områder afsluttede overenskomster indeholdtes bl. a. bestemmelse om, at forbundene, uanset at overenskomsterne iøvrigt blev forlænget for to år, havde adgang til opsigelse allerede efter eet års forløb, d. v. s. til 1. april 1955, såfremt der ikke inden den 1. marts 1955 var blevet gennemført en lovmæssig regulering af arbejdstiden.

I slutningen af december 1954 og i slutningen af februar 1955 blev overenskomsterne opsagt af forbundene til ophør den 1. april 1955. Da der ikke under de herefter stedfundne forhandlinger er blevet opnået enighed mellem parterne om en fornyelse af overenskomsterne, og der heller ikke inden 1. marts 1955 var blevet gennemført en lovmæssig regulering af arbejdstiden, blev der fra forbundenes side fremsendt 1. og senere 2. strejkevarsel overfor arbejdsgiverorganisationerne for et mindre antal virksomheder til iværksættelse henholdsvis den 2., 6. og 12. april 1955. Herefter afgav arbejdsgiverorganisationerne 1. lockoutvarsel indenfor det samlede overenskomstområde. De i den anledning under ledelse af statens forligsmand i arbejdsstridigheder stedfundne forhandlinger blev afsluttet, uden at forligsmanden fandt grundlag for at fremsætte et mæglingsforslag. De varslede strejker trådte herefter i kraft til de fornævnte tidspunkter.

Under 4. april 1955 fremsendte arbejdsgiverorganisationerne 2. lockoutvarsel for det samlede område til iværksættelse den 16. april 1955.

For at prøve endnu en mulighed for at bilægge de opståede uoverensstemmelser indkaldte regeringen den 4. april parterne til et møde hos økonomi- og arbejdsministeren den 9. april. Da disse forhandlinger imidlertid også er endt resultatløst, må regeringen anse det for nødvendigt at søge uoverensstemmelserne bilagt ad lovgivningens vej gennem nedsættelse af en særlig voldgiftsret.

Man har herved navnlig ment at burde tage i betragtning de meget alvorlige følger, som en arbejdsstandsning indenfor landbruget, mejerierne, skovbruget og gartnerierne m. v. ville få såvel for landets eksport og valutamæssige stilling som for befolkningens forsyning med levnedsmidler.

Ved lovforslaget, der er udarbejdet i lighed med tidligere gennemførte love om afgørelse af arbejdskonflikter, som ikke har kunnet løses ad ordinær vej, foreslås det, at overenskomsterne fremdeles skal være gældende fra 1. april 1955 at regne, således at de bestående uoverensstemmelser afgøres af en særlig voldgiftsret. Bestemmelserne i § 1, stk. 2, 2. og 3. punktum, er baseret på septemberforligets pkt. 7 og 8. Tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne kan indankes for Den faste Voldgiftsret, jfr. § 6, 2. punktum.